

Sygn. akt V U 1238/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant: Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy T. N.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania T. N.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 29 maja 2013 roku Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1238/13

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 29 maja 2013 roku wydaną na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników /Dz. U. 2008 Nr 50, poz. 291 z późn. zm./ w związku z art. 75 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz.U. 2009, Nr 167, poz. 1322/ załatwiając wniosek T. N. odmówił jej prawa do dodatku pielęgnacyjnego, ponieważ Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z 22 maja 2013 roku uznała odwołującą za zdolną do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła T. N. domagając się uznania jej za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolną do samodzielnej egzystencji, motywując to złym stanem swego zdrowia. W związku z tym żądała przyznania jej dodatku pielęgnacyjnego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie domagał się jego oddalenia. Zdaniem KRUS, mając na uwadze treść orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 22 maja 2013 roku, odwołująca nie jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie nie było uzasadnione, dlatego podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych.

W myśl zaś art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /Dz.U. 2009, Nr 167, poz. 1322/, dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

T.N.ma (...) lat. Poza sporem pozostawało również ustalenie, iż odwołująca jest trwale, całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

W powyższej sprawie konieczne było więc zweryfikowanie ustaleń zawartych w orzeczeniach Lekarza Rzeczoznawcy Kasy i Komisji Lekarskiej Kasy, dotyczących stanu zdrowia T. N. i jej niezdolności do samodzielnej egzystencji. W tym celu Sąd dopuścił dowód z łącznej opinii biegłych lekarzy z zakresu z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawczyni, tj. kardiologii i neurologii. Zadaniem biegłych było ustalenie, czy schorzenia występujące u odwołującej powodują naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych, tj. czy odwołująca jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

Biegli sądowi po przeprowadzeniu analizy dokumentacji medycznej, wywiadu i badania lekarskiego rozpoznali u odwołującej: chorobę wieńcową przewlekłą, nadciśnienie tętnicze, niewydolność krążenia II wg NYHA, chorobę Parkinsona, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych, bez objawów korzeniowych i nie stwierdzili niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W uzasadnieniu biegli wskazali, iż u (...) letniej badanej stwierdzono schorzenia układu krążenia i ruchu, które to jednostki chorobowe wyraźnie zaburzają ogólną sprawność organizmu i dają pełne podstawy do uznania chorej za niezdolną do jakiegokolwiek pracy. Z drugiej jednak strony chora jest bez cech jawnej niewydolności krążenia z dobrze kontrolowanym aktualnie ciśnieniem tętniczym, jest zorientowana co do miejsca, czasu i przestrzeni, jest ruchowo zdolna do samoobsługi. Biegli nie dopatryli się takiego stopnia zaawansowania zmian, które dawałyby podstawy do uznania ją za niezdolną do samodzielnej egzystencji. Biegli po przeanalizowaniu dokumentacji lekarskiej i przeprowadzonych badaniach uznają powyższe orzeczenie za zasadne. Biegli zgodzili się z orzeczeniem Lekarza Rzeczoznawcy i Komisji Lekarskiej KRUS (k. 14-15, opinia biegłych).

T. N. nie złożyła zastrzeżeń do powyższej opinii.

Sąd dał wiarę ustaleniom poczynionym przez biegłych z zakresu neurologii i kardiologii, albowiem są one logiczne i właściwie uzasadnione, nie zawierają także wewnętrznych sprzeczności. Opinia została opracowana po przeprowadzeniu badań odwołującej i wnikliwej analizie dokumentacji lekarskiej, w tym przede wszystkim dokumentacji znajdującej się w aktach niniejszego postępowania, a także po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron. W tych okolicznościach Sąd w pełni podzielił spostrzeżenia zawarte we wspomnianej opinii i przyjął je za podstawę wyrokowania.

Wobec jednoznacznej w swej wymowie i niekwestionowanej opinii biegłych z zakresu kardiologii i neurologii Sąd stwierdził, że odwołująca nie spełnia warunków niezbędnych do nabycia prawa do dodatku pielęgnacyjnego skoro nie jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji i nie ukończyła 75 lat.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.